

Poul Næs 99 ár Ein føðingardagsheilsan

Tann 2. november varð Poul Næs, Poul í Nesi, Hvalba, 99 ár. Henda høga aldurin ber hann væl. Er frá songini hvønn dag og spákaruttanfyrri, tá ið veðrið er til vildar. Bløðini kann hann enn lesa uttan brillur; og gjøgnum gluggan fylgir hann væl við í øllum tí, sum fer fram, bæði á sjógvi og landi.

Poul er elstur av børnunum hjá Elisabeth og Danial í Nesi, og í heiminum undir Litla Hamri vaks hann til mans. Meg minnst hava sæð ein gamlan málning, ið bar dām av slikari fríðsælu! Tann langa lonin, ið lá so væl í livd av fjallinum. Niðan fyri húsin tann stóri grøni bourin — har ein hestur gekk á beiti — væl gírdur við vakurt laðaðum grótgarði. Hugsaði tá, at henda fríðsælan mundi eisini sermerkja tey menniskju, ið har búleikaðust tá, hóast tey væl vistu um livsins harða lut at siga.

Og sjálvt um tann nýggja tíðin hevur kravt sín part av umhvørvinum, so stendur tó lonin enn, og mong var lutan góð inni hjá Adu og Poul! Ti har settu tey búgv sum hjún. Konuna góða fann hann sær í Sandavági, og varð teimum lagað at kunna halda krúndiamantbrúdleyp. Og valla man tað lyftið, ið lovað varð í gomlu Hvalbiar kirkju á sinni, betur hava staðið sína roynd enn í hjúnalagnum hjá Adu og Poul — um at elska og æra «både i medgang og modgang», sum orðini ljóðaðu tá. Ti har gjørdust trong kor og tungar latur at stríða seg igjøgnum, sjúka og sorg. Men trúliga hildu tey á bæði, styðjandi hvør annan. Og tey komu at sanna, at Hann, ið tey settu alt sitt á, Hann var og er mentur at hjálpa!

Tað hevði verið ein

long livssøga at fest niður á blað — og ein langur arbeiðsdagur. Tey ungu árinu á skipsdekkji, tíðin á hvalastøðini í Lopra, kolaarbeiðið, tær mongu loturnar í haganum sum seyðamaður, og alt annað arbeiði, sum tygum tókust við umframt. Vit, sum yngri eru, duga illa at fata, at einar hendur kundu avrika so mikið! Men kvikur og bragdligur hevur Poul altíð verið, og væl merkt tað á medferðini enn.

Atta blivu børnini, men trý mistu tey sum smá. Ada doyði á sumri 1983, 90 ára gomul. Tá var svårt at sita eftir, men væl dugdu tygum eisini tá at leggja tað í Hansara hond, sum øllum valdar. Mær tykir, at tey gomlu sálmaorðini hjá Kingo við rætti kunnu sigast um tygara langa liv: «Mine timer, dage, år, lykke, velfærd, gods og ære, hvordan de skal skiftet være, det udi din vilje stå; giv mig kun, hvad dig behager, bland du selv mit levnedsskål, ej, som det min gane smager, men så som det er dit mål!»

Tað var júst soleiðis, eg kendi tykkum bæði. Hugaligt var tað at sita og práta saman í tí serliga fløvanum frá komfyrinum — um vanlig gerandismál — um tað, ið hægri er, enn okkara vit og sansir duga á at skyna — um eina farna tíð, ið tá bæði við góðum og ringum gjørdist einum so livandi. Og tann góði hýrurin og kætið, ið mangan lá aftan fyri orðini. Jú, vissuliga var har livsvisdómur at heinta! Ein kendi seg altíð rikari í sinninum, tá ið farið varð út um hurðina aftur.

Hesar lóturnar fari eg at takka tygum fyri, Poul. Fyri hjartalag og vinsemi. Guð signi tygum og tygara!

Vinkona.

Álítandi arbeiðsmaður sækist

skjótast gjørligt.

TLF. 12291

Anthon Einarsson til áminningar

Eingin veit á morgni at siga, hvar ein á kvöldi gistur. Hesi sannleiksorð runnu fram fyri meg, tá ið eg frætti, at barndómsurin Anthon bráðliga var slóknaður.

Vit møttust bæði morgun og kvöld, tá ið vit komu og fóru til arbeiðis, soleiðis eisini henda morgun.

Tað er so satt, sum tað stendur í sálminum:

Um so enn aldur í blikalong branda

Tutla sitt kvæði frá fjorini út

Ottast kann hjarta vårt komandi vanda

Gleðin kann skifta til sviðandi sýt.

Soleiðis var tað, og tey boð, sum her komu og slik boð eru altíð tung at frætta, ikki bara hjá teimum, sum vara av, men eisini hjá teimum, sum soleiðis bráðliga missa ein trúgv og hollan stuðul og personligan vin, men livið er soleiðis, við føðingini er deyðin ófrávikiliga knýttur, og gott er tað, ti at eingin veit, nær ein sjálvur fær boðini.

Vit vóru ikki bara barnavinir, vit vóru meira enn tað, vaksnið upp á sama garði og við somu bakgrund, so vit kendu hvønn annan og vit kendu frá barnárum, hvat tað er at koma frá smáum korum, hvat tað var at vaksa upp í einum arbeiðsaraheimi, og út frá tí kendu vit okkara stóðu, og hetta duldu tú, min góði vinur, ongantíð. Tú segði tina hugsan bart út, tað lá einki eftir. Har tú var, var tú heilur.

Barnaárini og ungdomsárini vóru eftir nýtiðar víðurskiftum mangan tung og trong, men tey vóru hjartalig og tey góvu samanhold. Tað var ongantíð soleiðis, at tað ikki var pláss fyri einum afturat í heimi tykkara, og fingi øll ein bita av tí, sum var til matna. Eg minnst við gleði mangar góðar latur í heimi tínum.

Tú kendi stóðu tina frá ungum árum av, mamma tín, Paulina, var ein av fakfelagsstovnarunum her á Tveroyri, var við at stovna Fiskepigernes Fagforening og var nevndarlimur í fyrstu stjórnini. Og tað kom sjálvandi at merkja tað vanligu livið. Men hetta visti ein bæði tá og seinni í livinum og hetta gjørdi, at tú var trúgvur móti tí, sum tú nam í heimi tínum. Livið var merkt av stríði og strevi. Í fimtiárunum fóru tú og bróðurnir til Íslands sum so mangir aðrir, men hjá tykkum vóru eisini áttarbond til fadírættina, sum var úr Íslandi, so har bar til, men røtin var

her heima, á Tveroyri í Valinum, og tað sigur alt.

Eg havi við deyða Anthon Einarsson mist ein av minum barnavinum.

Tíðin rennur og vit fylgja við, hetta er livsins gongd.

Hvørt eitt stríð ímóti grovini ber soleiðis er livið, við føðingini deyðin knýttur er Tó bráðliga frættust tey tungu boð ein fær at Anthon barnvinurin mín bráðliga slóknaður var

Lív títt eingin dansur á rósam var her striggið og tungt tað mangan í livinum er Tó barna- og ungdomsárini vóru góð, tó runnu skjótt

samanhald sterka í heiminum tú virdi tað hátt í Valinum stóð voggan, har grundfestist títt stóði Arbeidaraðfjöldin stóð tær fremst, ikki so logið Mamma tín var slóðari og fakfelagsstovnar legði tykkum nær

Við orðum og í verki tú altíð stóðustur var Har á stóð tú trúgvur og heitur í orði og gerð Nú er tímaglasid runnið og livið útrunnið her Fríðin og ta stóru hvíldina hevur tú nú funnið Har sjógvurin skolar og grasið spakuliga gror til hvíldar ert tú lagdur, tað besta stað á jorð Hvíli fríði vinur mín Anthon við Tveroyrar fjørð.

Eg drýpi hævur í tønn og vírðing

Sverre Midjord

Lesnaður
til alla
familjuna

STRANDFARASKIP LANDSINS
3800 TÓRSHAVN

Leyst starv Leiðsluskrivari

Til høvuðsskrivstovu okkara er starv sum leiðsluskrivari leyst at seta frá 1. des. í ár at rokna.

Arbeiðsøkið hjá viðkomandi fevnir um, umframt at virka sum skrivari hjá leiðsluni, eisini at virka sum skrivari á fundum, stovnurin luttekur í.

Starvið verður lønt í 20. lønarflokki samb. sáttmála millum Føroya Landsstýri og Starvsmannafelagið.

Umsóknir skulu vera okkum í hendi innan 25. november.

Tann, ið settur verður, kemur at hava eina royndartíð uppá 3 mánaðar.

PS. skikkaður umsøkjari er til starvið.

STRANDFARASKIP LANDSINS
Postsmoga 88 - 110 Tórshavn